

JON FOSSE

ER GAAT

IEMAND

KOMEN

vertaling karst woudstra

Personen

Hij

Zij

De man

1

Het erf voor een oud, nogal verwaarloosd, verveloos huis. In een paar van de vensterruiten zitten barsten. Desondanks heeft het huis, hoe afgelegen het ook ligt, op een plateau aan een fjord, met uitzicht op zee, door weer en wind getekend, iets aantrekkelijks. Een man en een vrouw komen het erf op, rond de rechterhoek van het huis. Hij is een jaar of vijftig, gezet, met grijs, vrij lang haar, een onzekere blik en langzame bewegingen. Zij is rond de dertig, vrij lang, fors, met halflang haar, grote ogen en nogal kinderlijke gebaren. Ze lopen langs het huis, hand in hand, hun blikken onafgebroken op het huis gericht

zij *opgewekt*

Nog even en we wonen in ons huis

hij *Ons huis*

zij *Een mooi oud huis*

Ver van andere huizen

en van andere mensen

hij *Jij en ik alleen*

zij Niet zomaar alleen
maar samen alleen
Zij kijkt naar hem op
Ons huis
In dit huis zullen we samen zijn
jij en ik
samen alleen

hij Verder niemand
Ze blijven staan, bekijken het huis

zij Nu staan we voor ons huis

hij En het huis is mooi

zij Nu staan we voor ons huis
Ons huis
waar we samen zullen zijn
Jij en ik alleen
voor het huis
waar jij en ik
samen alleen zullen zijn
Ver weg van de anderen
Het huis waar we samen zullen zijn alleen
met elkaar

hij Ons huis

zij Ons eigen huis

hij   Ons eigen huis
      Het huis waar verder niemand komt
      Nu staan we voor ons huis
      Het huis waar we samen zullen zijn alleen met elkaar
      Ze lopen verder langs het huis

zij   *een beetje bezorgd*
      Maar het is toch een beetje anders
      ik had me denk ik
      niet voorgesteld
      dat het er zo uit zou zien
      plotseling angstig
      Want er gaat iemand komen
      het is zo eenzaam hier
      dat er wel iemand moet komen
      *Hij blijft naar het huis kijken, in ge-
      dachten als het ware*
      De hele weg hierheen
      hebben we geen mens gezien
      die hele lange rit
      en we hebben geen mens gezien
      alleen de weg
      en nu staan we voor dit huis en
      intensiever

stel je eens voor wanneer het donker wordt
En stel je eens voor wanneer het slecht weer is
wanneer de wind
door de kieren fluit
wanneer je de zee tekeer hoort gaan wanneer de golven
steeds hoger worden wanneer de zee wit en zwart is
en stel je eens voor hoe koud het dan wordt in het huis
als de wind door de kieren fluit
en stel je eens voor hoe ver het dan is naar andere
mensen
hoe donker het dan is
hoe stil het zal zijn
en stel je eens voor hoe de wind buldert de golven
dreunen
stel je eens voor hoe het wordt van de herfst
in het donker
met de regen het donker
De zee zwart en wit
en alleen jij en ik
hier in dit huis
En zo ver van alle andere mensen
hij Ja zo ver van alle andere mensen

pauze

Eindelijk alleen

zij *een beetje bezorgd*

Maar het is toch niet zo

dat we helemaal niemand meer willen zien

Alleen niet iedereen

Niet meer

dan een paar mensen

Hij blijft staan en kijkt haar aan

hij We willen ze geen van alleen meer zien

niemand meer

zij *vragend*

Niemand meer

We willen niemand meer zien

hij Niemand meer

zij Maar kan dat

Zijn die anderen

er niet toch

Kun je niemand meer willen zien

Is dat niet gevaarlijk

hij Maar we wilden toch alleen zijn

Het zijn toch de anderen

al die anderen

die ons uit elkaar willen drijven
Al die anderen
Al die anderen
luider
We willen toch alleen
samen met elkaar zijn
alleen
ergens
niet meer dan ergens alleen zijn
waar we kunnen wonen
Waar jij en ik samen
alleen kunnen zijn
Alleen met elkaar
Daar wilden we zijn
We wilden toch niet meer
dan alleen zijn met elkaar
Alleen met elkaar
zij Maar zijn we wel echt alleen
Het is net alsof er nog iemand is hier
wanhopig
Er is hier iemand
Er gaat iemand komen
hij *rustig*

Hier zijn alleen wij

Hij draait zich van haar weg, loopt over

het erf tot voorbij de linkerhoek van het huis, blijft daar

naar de zee onder hem staan kijken

Er is niemand hier

En daar

wijst

is de zee

Er gaat niemand komen

Ze gaat naar hem toe, gaat naast hem staan

Ze kijkt naar de zee

wat opgewekter

Kijk eens hoe mooi de zee is

Het huis is oud

en de zee is mooi

We zijn alleen

En er gaat niemand komen

Niemand

En daar in de diepte is de zee zo mooi kijk de golven

kijk hoe de golven

tegen al die ronde stenen spatten

daar beneden in de fjord

golf na golf

en dan de zee
daar in de verte
Zo ver het oog reikt
zie je alleen maar zee
Op die paar eilandjes na
ver weg een paar zwarte eilandjes tegen de blauwe
en witte zee
En daar
pauze
Tja
*Hij kijkt haar aan. Zij slaat haar blik
neer, ziet er klein en bang uit
verbaasd*
Ja
een beetje bezorgd
Er gaat niemand komen
zij Maar ik voel
dat er iemand gaat komen
hij Nee we zijn alleen
we kennen niemand hier
Alleen dit huis
En de zee natuurlijk
zij Er is al iemand

hier
luider
Ja
er is hier iemand
Er gaat iemand komen
Ik weet dat er
iemand gaat komen
hij Nee we zijn alleen hier
pauze
Eindelijk zijn we alleen
Nu zijn we alleen
samen met elkaar
beslist
En we konden toch niet blijven
waar we waren
We moesten weg
we moesten weg ergens naar toe
En toen werd het hierheen
naar dit huis
En nu is dat huis van ons
iets opgewekter
En nu zullen we in dit huis wonen
Hij kijkt opnieuw naar het huis

We besloten hier naar toe te gaan
veel opgewekter

Dat is wat we besloten
En toen deden we het
En nu zijn we hier
Wij zijn het die in dit huis zullen wonen dat is wat we
besloten
hier naar toe te gaan
In dit huis zullen we wonen
Dat is wat we zeiden
Nu zijn we hier
Nu zullen we in dit huis wonen
Hij kijkt opnieuw naar de zee
En daar
wijst
is de zee
Groot en mooi
Zij kijkt naar de zee

zij Maar ik had niet gedacht
dat het zo zou zijn
hier naar toe te komen
Niet zo
ja hoe moet ik dat zeggen

Ze kijkt in de diepte
De zee is zo groot
Ik had niet gedacht
dat het zo zou zijn
Ik had het me toch allemaal heel anders voorgesteld
hij Maar we hielden het toch niet uit
daar te zijn waar de anderen zijn
dat hielden we toch niet uit
tussen de anderen te zijn
We wilden toch
samen alleen zijn
We wilden niet zijn waar de anderen zijn
We wilden ergens wonen waar geen anderen zijn
waar alleen
wij zijn
We wilden toch ergens wonen
waar jij en ik
luider
samen alleen zijn
Ver weg
Ver weg
van alle anderen
ergens

ver weg
dat was toch waar we
wilden wonen

zij Maar het is wel erg eenzaam hier
En dan is er als het ware
iemand hier
zonder dat er
iemand is
Het is eenzaam en tegelijkertijd niet eenzaam
Het is
praat niet verder

hij Zo is het met oude huizen

zij Ja misschien is dat het wel
*Hij loopt naar een oude, gammele bank die tegen het
huis staat en gaat zitten.
Zij kijkt hem na*
Maar nu is het licht
stel je eens voor wanneer het donker wordt
wanneer het herfst
en winter wordt
als het donker en koud is
En als we dan niet alleen zijn
Want er is iemand

opgewonden

Er is iemand hier

Ik weet dat er hier iemand is

Er gaat iemand komen

Ik weet dat er iemand gaat komen

hij We kunnen samen zijn

nu zullen we eindelijk

samen kunnen zijn

alleen met elkaar

niet daar zijn

waar alle anderen zijn

maar samen zijn

alleen met elkaar

Nu zullen we

samen met elkaar zijn

Samen met elkaar

alleen

met elkaar

Er zullen geen anderen zijn hier

Alleen jij en ik

zullen nu samen zijn

een beetje smekend

Kom naast me zitten nu

vragend

Wil je niet gaan zitten

Zij knikt

zij Maar er is iemand anders hier

Er gaat iemand komen

met wanhoop

We zullen nooit

samen alleen mogen zijn

We zullen nooit samen mogen zijn

hij Kom nu

ga zitten

We zijn er nog maar net

Zij gaat naast hem op de bank zitten

zij Maar er gaat iemand komen

ik weet het zeker

Ik voel het

dat er iemand gaat komen

er is iemand

die ons niet met rust wil laten

Er gaat iemand komen

hij Er is niemand hier

En er gaat ook niemand komen

zij *luid*

Ik weet dat er iemand gaat komen

hij Nee

zij Die laten ons
nooit met rust

hij Niet zoiets denken nu

zij Maar er gaat iemand komen

Ik voel het

*Ze staat op, gaat voor hem staan, kijkt op hem neer
wanhopig*

Er gaat iemand komen

hij Maar we zijn hier toch naar toe gegaan
zodat we
samen alleen kunnen zijn

Er komt niemand

We hebben toch

*onderbreekt zichzelf, kijkt haar plotseling wanhopig aan
pauze
bang, vragend*

Wie gaat er dan komen

zij Ik weet alleen
dat er iemand gaat komen

En jij wilt ook dat er iemand
komt

Jij wilt liever met anderen
samen zijn dan met mij
Jij wilt liever met anderen samen zijn
Er gaat iemand komen
wanneer we naar binnen gaan komt
er iemand die op de deur klopt
Op de deur klopt en klopt
Iemand die op de deur klopt
op de deur klopt en klopt
die niet opgeeft
maar blijft kloppen
Zodra we het huis in zijn gegaan
gaat er iemand komen

hij *protesterend*
Nee
smekend
Kun je niet weer gaan zitten
hier naast me op de bank
troostend
Er gaat niemand komen

zij Ik weet dat er iemand gaat komen
Ik voel het

Het is hier zo eenzaam
dat er iemand gaat komen
Er gaat iemand komen
Ik weet dat er iemand gaat komen
hij Nee er komt niemand
Er gaat niemand komen
zij Iemand komt er toch altijd
Iemand komt er
Zij
Zij kwam en
ging zitten
zat daar
en keek je aan
Ik weet het
Er gaat iemand komen
En dan gaat ze daar zitten
met die blik van haar
Ze gaat daar zitten
en kijkt je aan
bijna onmerkbaar
Ik weet het
Er gaat iemand komen

Zij gaat komen
En ik kan dat niet aan
Ik kan het niet aan dat er iemand komt
En zij gaat komen
hij Kun je niet gaan zitten
naast mij op de bank
Ze gaat zitten, naast hem op de bank.
Hij slaat zijn arm om haar schouders
Er gaat niemand komen
Zij niet
Een ander niet
Nu zijn we alleen
nu zijn we
samen met elkaar
Alleen
samen met elkaar
Ze legt haar hoofd tegen zijn schouder Alleen jij en ik
zij Jij en ik
hij Jij en ik
zij Maar ik kan er niks aan doen
ik voel het
dat er iemand gaat komen
Of misschien is het iemand

die hier al is

vragend

Misschien is er iemand in het huis

gejaagd

En daar

heb jij niets gehoord

Zij kijkt hem bang aan, gaat rechtop zitten

vragend

Waren dat geen voetstappen

Hij kijkt haar aan, luistert

Er was iets

Waren dat voetstappen

Ik heb iets gehoord

Hij knikt naar haar

vragend

Heb jij dat ook gehoord

Hij knikt

Jij hebt het ook gehoord

Hij ziet er een beetje bang uit

hij Ja

zij Er is iemand hier

Er is iemand gekomen

hij Ik denk dat ik voetstappen hoorde

zij Hoor je nu iets
Hij schudt zijn hoofd
Maar er was iets daarnet
Zij kijkt om zich heen, kijkt hem aan Daar was het weer
Hij staat op, kijkt op haar neer

hij Daar komt iemand
Hij loopt terug naar de linkerhoek van het huis, kijkt om de hoek, draait zich om, kijkt naar haar, zij zit op de bank, schudt zijn hoofd

zij *vragend*
Niemand
Hij schudt opnieuw zijn hoofd. Hij draait zich weer om naar de hoek van het huis, kijkt om de hoek, dan kijkt hij haar weer aan

hij Ik maak even een rondje om het huis
Zij knikt. Hij loopt langzaam om de hoek van het huis, verdwijnt dan uit het zicht. Zij blijft op de bank zitten, kijkt om zich heen. Dan staat ze op, loopt naar de hoek van het huis waarachter hij zonet is verdwenen. Zij kijkt hem na

zij *beetje luid, vragend*
Niets
Je hebt niemand gezien

Niets

hij *vanachter de hoek van het huis*

Nee

Zij draait zich om, loopt het erf op

2

Zij loopt het erf op. Dan ziet ze een man te voorschijn komen van achter de rechterhoek van het huis. De man is eind twintig, een onopvallende man. Zij kijkt hem aan, dan slaat ze haar blik neer. Zij kijkt weer op, knikt naar hem. De man knikt naar haar. Dan loopt De man langzaam langs het huis terwijl hij haar aan blijft kijken. Zij kijkt hem aan. De man komt naar haar toe en blijft voor haar staan

de man   *zelfbewust, een beetje stoer*

Heb jij dit huis gekocht

Zij kijkt De man aan

Ik hoorde dat iemand

dit huis gekocht had

Ik was zomaar een eindje gaan lopen

Dit huis staat al zo lang leeg

het is nogal vervallen

En toen was er plotseling iemand

die het huis wilde kopen

Ik ben het die het huis verkocht heeft

Ik wilde alleen maar zien
wie het gekocht heeft
Zij slaat haar blik neer
Ik heb het huis geërfd
mijn familie heeft hier gewoond
Maar een paar jaar geleden
is mijn grootmoeder gestorven
Zij is de laatste die in het huis gewoond heeft
Sindsdien staat het huis leeg
Het ligt nogal afgelegen
is zo oud
Het was moeilijk het huis te verkopen Maar toen werd
het huis verkocht
Ik had niet gedacht
dat ik het verkocht zou krijgen
zij Dus jij bent het die het huis verkocht heeft
De man knikt
pauze
vragend
Heb jij hier zelf gewoond
de man Nee alleen mijn vader
De ouders van mijn vader woonden hier

in dit
slaat zijn armen uit
huis hier
zij Het is een oud huis
de man Ja
Ik weet niet precies
hoe oud het huis kan zijn
Maar dat het oud is
is zeker
zij Een mooi oud huis
de man Maar ik zou er niet
zelf in hebben willen wonen
zij Niet
de man Nee het huis is te oud
zij *vragend*
En het was moeilijk het verkocht te krijgen
de man Ja dat was moeilijk
*Zij gaat op de bank zitten. De man blijft
staan en kijkt haar aan, dan gaat hij ook
zitten, naast haar. Zij kijkt De man aan*
zij Woon jij hier in de buurt
de man Ja niet ver hier vandaan
pauze

Hij kijkt haar aan

vragend

En nu kom jij hier wonen

Zij knikt

Het kan eenzaam zijn om hier te wonen

Zij knikt opnieuw

Er zijn niet zoveel mensen hier in de buurt

bijna geen mensen

zij Er zijn weinig mensen hier ja

hij Bijna niemand die hier woont

pauze

Zij en De man zitten op de bank en staren voor zich uit.

Hij duikt op bij de linkerhoek van het huis, kijkt om de hoek, en net op het moment dat hij dat doet, kijkt Zij De man aan. En Hij trekt zich terug, blijft staan, tegen de muur geleund, net achter de hoek. Daar blijft hij staan en staart naar de grond, luistert niet, maar kan goed verstaan wat er gezegd wordt

Maar ik woon hier dus

niet zo ver hier vandaan

Een klein eindje maar

lacht

zij Ja

de man Ik woon hier in de buurt dus

De man kijkt haar aan

een beetje ondeugend

Misschien dat we elkaar af en toe kunnen zien

Zij kijkt De man aan, schudt haar hoofd

Zeg dat niet

Er zijn niet veel anderen hier

en nee ik ben heus de kwaadste niet

zeg ik je

Zij kijkt recht voor zich uit

pauze

*Hij staat achter de hoek, wordt onrustig, wil naar ze toe
gaan, maar doet dat niet* Nee ik wou alleen maar zien of

er iemand

naar het huis was gekomen

zij Ja

De man kijkt haar aan. Zij kijkt op naar De man

de man Ik wou graag weten

wie het huis gekocht had

zij Dat begrijp ik

de man Het is niet iedere dag

dat ik een huis verkoop

stoer

Ik heb nu geld
zij Dat zal wel
de man Ja nu heb ik behoorlijk veel geld
zij *een beetje bang*
Je woont dus niet ver hier vandaan
Zij kijkt de man strak aan

de man Nee
niet zo ver
flirtend
Wil je
zij *valt hem in de rede*

Nee
nee
*Hij staat achter de hoek van het huis en
wordt steeds onrustiger, dan geeft hij
zichzelf als het ware een duw naar voren,
komt rond de hoek van het huis, loopt het
erf op, kijkt naar het tweetal op de bank.
Hij blijft staan, staart naar de grond.
Zij kijkt hem aan
nervus*

Hij is het van wie het huis was
Van wie we het huis gekocht hebben

De man staat op, loopt naar hem toe

snel

Hij zegt dat zijn grootvader hier gewoond heeft

aarzelt, tot De man gewend

Hij was het toch

de man   Ja mijn grootvader ook

Maar hij is jaren geleden

gestorven

Ik kan me mijn grootvader niet herinneren

Maar mijn grootmoeder woonde hier

tot een paar jaar geleden

toen is zij gestorven

De man blijft voor hem staan

Ik wou alleen maar even gedag zeggen

hij   *staart nog steeds naar de grond*

We zijn net gekomen

de man   Dan willen jullie vast

een beetje rondkijken

De man kijkt hem aan

Maar ik kan terugkomen

later

Dan kan ik jullie het huis laten zien

zij   *snel*

Zijn er nog anderen die hier wonen

hier in de buurt

bedoel ik

*De man gaat naar haar toe, schudt zijn hoofd, blijft voor
haar staan*

de man   Nee niet echt in de buurt

Ja wacht even

aarzelt

Nee ik

Ik ben de enige

Zij kijkt naar de grond

pauze

De man loopt het erf op

Ik kom later nog wel een keer terug

Ik

Misschien dat ik jullie mag uitnodigen

om iets te gaan drinken vanavond

Want nu heb ik geld

*De man lacht even. Hij en Zij knikken naar de man, die
zijn hand opsteekt, naar ze wuift, en daarna verdwijnt
achter de rechterhoek van het huis. Hij loopt naar de
bank en gaat zitten, op de punt, zo ver mogelijk bij haar*

*vandaan. Hij kijkt recht voor zich uit, zijn blik op de
grond gericht. Zij kijkt hem voorzichtig aan
lange pauze*

hij *zijn stem trilt een beetje*
Was jij het die hem vroeg
naast je
op de bank te gaan zitten

zij Nee nee

hij Hij ging dus gewoon
zitten
ironisch lijkt het

Hij ging dus gewoon zomaar uit zichzelf
op de bank
naast je zitten

*Zij kijkt recht voor zich uit, haar blik strak op de grond
gericht*

Het was dus een geheime wens

die je uitzond

Kom ga zitten

vlak naast me

Je zei het dus

zonder het te zeggen

zoals je altijd doet

zij Nee hou nu op
Ik word bang

hij Nee je deed niets
Je hebt hem zelfs niet aangekeken
fel
Heb je hem de hele tijd aangekeken
Of was dat alleen
net toen ik kwam
dat je dat als het ware van plan was
Hij schudt berustend zijn hoofd

zij Nee alsjeblieft
Ik word bang

hij *nog kwader*
En was het alleen net toen ik kwam
dat je als het ware
tegen hem aan kroop

zij Ik ben niet tegen hem aangekropen

hij Ik heb het toch gezien
met mijn eigen ogen
Ik zag dat je tegen hem aan kroop
een beetje verzoenend
Ik heb het toch gezien

zij *een beetje berustend*

Dat deed ik niet

hij Vond je hem aardig

zij Ik vond hem niet aardig
maar ook niet onaardig

hij Je vond hem aardig

zij Ja ik vond hem op de een of andere manier wel aardig

Hij staat op en loopt het erf op

hij Ik heb je daar zien zitten
met je ogen wijdopen

En hij moet gewacht hebben tot ik achter het huis
verdwenen was

zodat hij

het erf op kon gaan

om alleen met jou

te kunnen praten

Hij schudt wanhopig zijn hoofd

En dat hij ook nog

terugkomt

Hij zucht zwaar en wanhopig

Hij blijft komen natuurlijk

Hij gaat weer op de bank zitten, iets dichterbij haar

Hij woont hier alleen

En hij zal jou en mij

nooit met rust laten

Hij kijkt haar aan

En dan is hij het ook nog van wie we het huis gekocht
hebben

Hij staat op

Verdomme ook

En dat het zijn familie moet zijn
die hier in dit huis heeft gewoond
waar wij nu zullen wonen

Hij kijkt haar wanhopig aan

Het huis waar wij nu in zullen wonen *kalmer*

En dan zit jij daar

en gaapt hem aan

blijft hem aangapen

kwader

Plakt tegen hem aan op de bank

Hij staart voor zich uit

pauze

En hij komt terug

Hij komt terug

Hij gaat terugkomen

Hij begint over het erf te ijsberen

pauze

kalm

Jij wist dat er wel iemand moest komen

Ik wist het ook op de een of andere manier

Maar ik wilde het gewoon niet weten

Maar jij hebt het de hele tijd geweten

Hij blijft staan en kijkt haar aan

kwaad

Jij wilde dat hij zou komen

Je zegt alleen dat je dat niet wilde

dat er iemand kwam

maar in feite was het juist dat

wat je wilde

Hij schudt berustend zijn hoofd

zij *zacht en kalm*

Rustig nou maar

Hij blijft over het erf ijsberen

Niet meer nu

rustig nou maar alsjeblieft

pauze

gemaakt opgewekt

Laten we het huis van binnen gaan bekijken

Hij blijft rondlopen op het erf. Zij staat op

smekend

Zouden we niet beter naar binnen kunnen gaan

hij Er moest iemand komen

Zij loopt naar hem toe, pakt hem bij zijn arm

zij Kom dan gaan we

naar binnen

Hij kijkt haar aan

hij Ik wil hier niet wonen

wanhopig

Ik wil hier niet zijn

zij *troostend, een beetje bang*

Kom dan gaan we naar binnen

hij Moest je hem zo aangapen

Hij trekt zijn arm terug, gaat op de bank zitten, zijn ellebogen op zijn knieën, zijn gezicht in zijn handen

oprecht wanhopig

Nee nee nee

Zij gaat naast hem op de bank zitten

zij *gemaakt opgewekt*

Het komt allemaal goed

Hij kijkt haar aan

pauze

hij *volslagen oprecht*

Ik houd van je

*Hij slaat zijn armen om haar heen, drukt zich tegen haar
aan, kijkt haar strak aan. Zij slaat haar armen om hem
heen, begint hem voorzichtig te wiegen*

zij Jij en ik

Zij kust hem op zijn voorhoofd

hij Jij en ik

zij Jij en ik

Hij kijkt haar aan

hij *berustend*

Altijd moet er iemand komen

zij *troostend*

Rustig nou maar

Jij en ik

dat weet je toch

hij Ja rustig blijven

zij En dan gaan we nu naar binnen in ons huis

Hij gaat recht overeind zitten

hij We gaan naar binnen

Hij staat op van de bank. Zij staat op.

Ze nemen elkaar bij de hand en lopen

naar de voordeur

zij *kijkt hem aan*

Jij hebt toch de sleutel

Hij blijft staan, voelt in zijn zak, knikt.

Hij neemt de sleutel uit zijn zak. Ze lopen naar de voordeur. Hij opent de deur, duwt de deur voor haar open. Zij gaat naar binnen. Hij gaat na haar naar binnen, sluit de deur achter zich. We horen hoe hij afsluit en hoe hij controleert of de deur op slot zit, rammelt aan de deur

3

*Zij komt vanuit een gangetje een ouderwetse, grote,
langwerpige keuken binnen. Hij komt achter haar aan
binnen, sluit de deur achter zich*

zij kijkt hem enthousiast aan

*Moet je die prachtige grote keukentafel zien
wijst op een lange, versleten ruwhouten keukentafel die
dwars in het vertrek staat, tegen de korte kant van het
vertrek*

daar kunnen we aan eten

kunnen we

recht tegenover elkaar zitten

tijdens het eten

Zij kijkt hem aan

Zullen we gaan zitten

*Zij gaat op een van de versleten, ruwhouten stoelen
zitten die op een rij aan de ene kant van de keukentafel
staan. Hij komt achter haar aan en gaat recht tegenover*

*haar op de versleten ruwhouten bank zitten die aan de
andere kant van de tafel tegen de muur staat*

Zo zitten we straks iedere ochtend

Want nu zijn we in ons eigen huis

En hier zullen wij tweeën samen zijn

hier zullen wij tweeën samen zijn

samen alleen

Alleen met elkaar

En hier zal niemand komen

hij Ja alleen wij tweeën samen

zij Jij en ik

hij Jij en ik

*Hij staat op, loopt naar het keukenvenster, dat midden in
de kamer is, en dat uitkijkt op het erf. Hij kijkt naar
buiten, naar alle kanten*

pauze

zij Zie je iemand

hij Nee

Hij draait zich naar haar om

Ik geloof niet

Hij spreekt niet verder

zij Wat is er

hij Nee niets

zij *opmonterend*

Moet je dat oude fornuis zien

Ze wijst naar het fornuis. Hij knikt

En die oude ijskast

Ze wijst naar de ijskast

Ik denk niet dat ik ooit eerder

zo'n oude ijskast heb gezien

Grappig dat hij het nog doet

En dan die gordijnen

En die ouderwetse geur

Zij kijkt om zich heen in het vertrek

En hier zullen we wonen

Wij hebben dit huis gekocht

dit alles gekocht

En nu zullen we samen zijn

alleen zijn

samen met elkaar

En hier zal niemand komen

*Hij kijkt opnieuw uit het raam. Zij kijkt hem aan
niet helemaal overtuigd*

We zullen samen zijn

meer overtuigd

Alleen jij en ik

nog meer
Niemand anders
volledig overtuigd
Er zal niemand komen

hij *zacht*
Daar is hij weer

zij Nee je maakt een grapje
Hij tuurt door het raam

hij Ik dacht dat ik hem zag

zij Hij is net weg
Hij kijkt haar aan

hij Ja maar ik weet bijna zeker
dat hij het was die ik zag
Daar op het erf
Daar bij
Hij spreekt niet verder

zij Dat kan hij toch niet zijn
Hij kijkt opnieuw door het raam

hij Toch denk ik
dat hij het was
*Zij gaat naar het raam, gaat naast hem staan, slaat haar
arm om hem heen, kijkt naar buiten*
Ik zag iemand

dat moet hij geweest zijn
Ze kijkt schuin naar hem op

zij Wil je dat ik naar buiten ga om te kijken
Te kijken of hij er is
Hij kijkt haar wanhopig aan, angst in zijn blik

hij Nee
Ze kijkt naar de grond
berustend
Wil je hem dan zo graag terugzien
Wil je dan niet met mij
samen zijn
wil je hem dan zo graag terugzien

zij *beetje bang*
Doe niet zo raar
kom
pauze
Je weet dat dat niet zo is
pauze
Je kunt toch zelf naar buiten gaan
pauze
gemaakt optimistisch
Of zullen we samen
alle oude dingen gaan bekijken

hier in ons huis
laten we dat doen
hij Maar ik ben er zeker van dat ik hem zag
Stil
Hij staat te luisteren. Hij kijkt haar aan zacht, vragend
Hoorde jij iets
Ze schudt haar hoofd
iets luider
Niets
Ze schudt opnieuw haar hoofd. Hij kijkt opnieuw door
het raam. Dan wordt er geklopt. Hij kijkt haar angstig
aan. Zij kijkt hem met grote, angstige ogen aan. Hij
schudt zijn hoofd, dan gaat hij op de bank zitten. Er
wordt opnieuw geklopt, luider dit keer. Ze blijven
roerloos zitten, kijken elkaar aan
zij zacht
We doen niet open
Hij schudt zijn hoofd
enthousiast
We laten hem daar gewoon staan
kloppen
We hoeven niet open te doen
Het huis is toch van ons

we doen alleen open voor wie wij willen

*Hij zet zijn ellebogen op de keukentafel, zijn handen
voor zijn gezicht*

We hoeven toch alleen maar niet open te doen

pauze

We doen alleen open voor wie wij willen

*Hij neemt zijn handen van zijn ogen, legt ze op de tafel,
kijkt haar aan*

hij We zullen nooit met rust gelaten worden

En jij wist

dat er wel iemand moest komen

Er wordt opnieuw geklopt

zij *vragend*

Moeten we opendoen

hij Jij zou toch het liefst willen dat we open deden

Jij zou toch het liefst

spreekt niet verder

zij We hoeven niet open te doen

Ze zitten tegenover elkaar en kijken elkaar aan

Denk je dat hij weg is

hij Misschien

pauze

Of hij staat daar te wachten

Staat op het erf
misschien staat hij
voor de deur
zij Ik denk dat hij weg is
enthousiast
En hij komt
niet terug
Hij komt pas over een paar dagen
weer terug
en daarna komt hij
nooit meer terug om
hij *opgewekt*
Denk je
Zij knikt
zij *een beetje opgewekt*
Kom dan gaan we naar de woonkamer
Hij is weg nu
Hij heeft op de deur geklopt
maar wij hebben niet opengedaan
En nu is hij weg
Hij is weg
hij Misschien

zij Ik weet zeker dat hij weg is
En dus kunnen wij naar de woonkamer gaan
Ze pakt hem bij de arm. Hij staat op.
Ze trekt hem mee naar de deur naar de
woonkamer

4

*Ze komen, terwijl zij hem vasthoudt bij zijn arm, een
ouderwetse woonkamer met een vergeelde lambrisering
binnen*

zij Nu maken we een ronde
en bekijken alles
hier in de woonkamer

hij *een beetje berustend*
Maar hij staat daar vast
voor de deur
staat daar te wachten
straks klopt hij weer

zij Ik denk dat hij weg is

hij *moedig*
Maar hij kan daar mooi blijven staan
Want de deur zit op slot

zij Hij kan daar mooi blijven staan
Zij kijkt rond in de woonkamer
Het is toch mooi hier

De woonkamer is mooi
En dan al die foto's aan de muren
Ze kijken allebei rond in de woonkamer
Hier is bijna alles nog
zoals het jaren en jaren lang
geweest moet zijn
*Zij kijkt belangstellend rond, blijft naar
de foto van een jonge vrouw staan kijken,
die aan de lange kant tegenover haar hangt*
Die foto daar
aan die muur
wijst
die is vast van haar
die hier voor ons woonde
van zijn grootmoeder
spreekt niet verder, kijkt hem aan, dan snel
Die daar
wijst
daar
die daar aan de muur hangt
die jonge vrouw
op die foto daar
die moet van haar zijn

van zijn grootmoeder
toen ze jong was
*Ze laat zijn arm los, loopt naar de foto, blijft er voor
staan. Hij blijft midden in de kamer staan. Zij bekijkt de
foto*
pauze
Ze moet aantrekkelijk geweest zijn
hij *een beetje berustend*
En nu staat hij vast en zeker voor de deur
Straks klopt hij op de deur
wanhopig
Waarom zei je niet eerder
dat er wel iemand moest komen
Zij draait zich naar hem om
zij Hij kan daar mooi blijven staan
Hij kijkt naar de grond
hij Jij vindt hem
vast ook aantrekkelijk
Dat hij op zijn grootmoeder lijkt
zij Hij lijkt toch
niet bijzonder op haar
of wel
Hij glimlacht. Zij draait zich weer om naar de foto

hij Je herinnert je vast maar al te goed
hoe hij eruitzag
*Hij loopt naar de foto, kijkt ernaar. Hij kijkt haar aan
ironisch*

Ik heb toch sterk de indruk dat hij een klein beetje
op zijn grootmoeder lijkt toen zij jong was
pauze

En nu loopt hij rond op het erf
*Zij loopt terug de kamer in. Hij draait zich om en kijkt
haar na*

Wat vind jij
lijkt hij op haar

zij Ik weet niet

hij Jij hebt anders zijn gezicht toch heel goed bekeken
*Zij doet alsof ze dat niet hoort, blijft rondkijken in het
vertrek*

zij Daar
bekijkt een bruiloftsfoto die aan de korte kant links hangt
daar is hun bruiloftsfoto
wijst
dat
moet hun bruiloftsfoto zijn
spontaan

En haar man was ook aantrekkelijk
*Ze loopt naar de bruiloftsfoto, gaat er vlak voor staan,
bekijkt hem goed. Ze draait zich naar hem om
als een vaststelling*

Ze waren allebei aantrekkelijk
Hij knikt, gaat naast haar staan

Ze waren een aantrekkelijk paar
En heel jong toen ze trouwden

hij *een beetje belangstellend*

Ik vind dat hij een beetje
op zijn grootmoeder en op zijn grootvader lijkt

Maar op deze foto
zijn ze allebei jonger

zij Ja ze zijn erg jong
aarzelt even

misschien niet ouder dan twintig

hij Zij is misschien nog jonger

zij Heel anders
dan bij ons

hij Zo oud ben jij toch nog niet

zij Zo jong
ook niet meer

*Ze slaat haar arm om hem heen, drukt zich tegen hem
aan*

pauze

Ze kijkt naar hem op

Maar ik ben zo blij

dat wij

elkaar ontmoet hebben

Het heeft zo lang geduurd voor ik iemand leerde

kennen

bij wie ik rust vond

pauze

Rust bij elkaar

Samen alleen

met elkaar

Dat is het toch juist

Dat is toch juist wat we willen

Rust

bij elkaar

hij En we hebben toch ook rust gevonden

bij elkaar

Zij knikt

pauze

*Hij maakt zich los van haar, loopt naar de lange kant,
naast het portret hangt een confirmatiefoto van een
jongen, daarvoor blijft hij staan. Hij kijkt naar haar
een beetje ironisch*

Hier is een foto van hem
in het pak en met stropdas

pauze

aarzelend

Vreemd

dat hij zo'n foto van zichzelf
niet heeft weggehaald

voor hij het huis verkocht

zij Ja dat is vreemd

hij *Hij doet de deur open in de korte kant*

rechts en kijkt een kamertje in

kijkt haar aan

En hier is het kamertje waar zij

aarzelt

waar

de oude vrouw sliep

Het ruikt oud

Ruikt naar oude pies

muf en benauwd

De verf bladdert

Het bed is onopgemaakt

*Hij gaat het kamertje in. Zij loopt naar de
confirmatiefoto en blijft daar staan. Hij roept uit het
kamertje*

Onder het bed staat een po

halfvol oude donker geworden pies

Hoe is het mogelijk

Zij blijft naar de confirmatiefoto kijken geschokt

Er staat waarachtig een po

halfvol oude pies

onder het bed

Hoe is het mogelijk

zij *een beetje afwezig*

Een po

halfvol oude pies

hij We moeten ervoor zorgen dat we die legen

zij Er is zoveel dat gedaan moet worden

hier

met dit huis

hij *vanuit het kamertje*

We hadden dit huis

nooit moeten kopen

zij Dat is toch niet zeker

Hij komt terug in de woonkamer, sluit de deur van het kamertje achter zich, hij kijkt haar aan. Zij staat nog steeds naar de confirmatiefoto te kijken. Zij kijkt weg van de foto, in zijn richting. Dan kijkt ze weer naar de foto in gedachten

Een po met oude pies onder het bed

Hij knikt, loopt naar een divan die tegen de korte kant links staat, onder de bruiloftsfoto. Hij gaat op de divan liggen, ligt op zijn rug, kijkt recht omhoog. Zij doet de deur van het kamertje open, gaat naar binnen vanuit het kamertje

Je hebt gelijk

Nee

Hoe is het mogelijk

En het ruikt hier naar vastgekoekt oud vuil

En het bed is niet opgemaakt

Het is alsof ze het beddengoed

niet gewisseld hebben

sinds zij

aarzelt

daar sliep

hij Ze is daar vast gestorven

in dat bed

in dat beddengoed

*Ze komt de woonkamer in, sluit de deur van het kamertje
achter zich*

zij Denk je

hij Jij wist dat er iemand

ging komen

Jij wist dat

*Zij loopt naar het woonkamerraam, dat een eindje
verder naar rechts in de lange kant zit, rechts van het
portret en de confirmatiefoto. Zij blijft voor het raam
naar buiten staan kijken, naar de zee*

zij *bijna alsof zij zich verveelt*

En daar hebben we de zee

Alleen de zee

En er is hier niemand

Ik kan alleen de zee zien

Verder niets

hij Je ziet niemand

zij Alleen de zee

hij Alleen de zee ja

een beetje opgewekt

Dat is toch goed

als je alleen de zee ziet
Dan ben je veilig
Jij en ik
en daar buiten is de zee
Zo zou het eigenlijk moeten zijn
Jij en ik en de zee
Er zou verder niemand moeten zijn hier Alleen jij en ik
en de zee
Verder niemand
zij Maar de zee is zo groot
En er is geen mens te zien
Geen huis
Alleen de zee
*Hij draait zich om op de divan, blijft met zijn rug naar
haar toe liggen, staart naar de muur*
pauze
Niet verdrietig zijn
Ik zal je troosten
*Zij loopt naar de divan, gaat erop liggen, achter hem,
slaat haar armen om hem heen, drukt zich tegen zijn rug
troostend*
Alleen jij en ik
En de zee

Jij en ik en de zee
Je mag niet verdrietig zijn
Ik zal over je waken
Je moet niet bang zijn
Je zult zien
dat het allemaal goed komt
Er zal niks
vreselijks gebeuren
Jij en ik zullen samen zijn
Nu zullen we samen zijn
de hele tijd
Jij en ik
zullen samen zijn
Er zal verder niemand zijn
Alleen jij en ik
En het huis is oud
en mooi
We hebben alle anderen achter ons gelaten
En nu zullen we samen zijn
we zullen
samen alleen zijn
jij en ik

samen alleen

we zullen tot rust komen bij elkaar

we zullen samen zijn

alleen jij en ik

Jij en ik

samen alleen

pauze

Hij draait zich om op de divan, naar haar toe, kijkt haar

aan

hij *bang*

Hoor je

Ik hoor iemand buiten

Hij is buiten

hij staat daar

voor het raam

zij *kalm*

Ik hoor niets

Ik hoor alleen je hart

kloppen

Ik hoor dat je bang bent

hij Ik hoor

heel duidelijk voetstappen

Ik hoor dat er

iemand buiten is
Hij is dus toch niet weggegaan
nee
Hij is buiten en loopt om het huis
Ze liggen allebei te luisteren
zij *een beetje berustend*
Ja er is iemand buiten
Hij is dus niet weggegaan
En nu loopt hij om het huis
rondjes om het huis
pauze
Maar dat hoeft toch niets uit te maken
Dat is toch niet
erg
dat hij daar buiten is
en om het huis loopt
nadrukkelijk
Dat is toch niet erg
zacht
Want nu zijn jij en ik
alleen met elkaar
wanhopig
Nu zijn we samen

alleen
met elkaar

hij *bang*
Hij loopt om het huis
Ik hoor hem lopen
Nog even en hij blijft op het erf staan
Hij gaat niet weg
hij blijft komen
steeds opnieuw
blijft hij komen
*Hij gaat op de rand van de divan zitten. Zij gaat naast
hem zitten. Zij kijkt hem angstig aan*

zij *wanhopig*
Blijft altijd
komen
Blijft altijd komen
Hoe kun je zoiets zeggen

hij Hij zei dat hij weg zou gaan
maar hij ging niet
Hij is gewoon hier gebleven
Hij zal blijven komen

zij Maar dat is onmogelijk
Hij zei toch dat hij

ons met rust zou laten om wat rond te kijken

Hij zou weggaan

Hij zou pas later
terugkomen

We zouden eerst rond kunnen kijken

hij Maar nu is hij teruggekomen
als het ware een beetje moedig

Maar de deur zit op slot

zij Weet je zeker dat er iemand
voor het huis
staat

Hij knikt

hij *als het ware moedig*

Ik kan gaan kijken

*Hij staat op, loopt de keuken in, komt weer terug, kijkt
haar berustend aan
zacht*

Hij staat op het erf

Ik heb hem gezien
door het keukenvenster

zij Hij zei toch dat hij weg zou gaan

Zij kijkt hem bang aan

pauze

Weet je het zeker
dat er iemand is
*Hij knikt. Hij loopt naar de divan. Gaat naast haar
zitten, kijkt haar aan*
hij *beschuldigend*
Daar is hij weer
En jij hebt meteen
zodra we hier waren
een vriend gevonden
Dat heb je goed voor elkaar gekregen
Ik heb je gezien
wanhopig
Ik heb heus wel gezien
hoe je hem aangaapte
Terwijl jij dacht
dat ik je niet kon zien
gaapte je hem ononderbroken aan
En ik heb heus wel gehoord
dat je vroeg of hij
hier ver vandaan woonde
Dat heb ik heus wel gehoord
zij Waar is hij
hij Ik zei toch dat hij

daar op het erf staat

zij *snel*

Laat hem dan daar maar staan

hij kan daar

gerust blijven staan

Hij kan daar gerust blijven staan

hij Jij was het die hem vroeg

nog eens bij ons langs te komen

zij Nee

Hij zei zelf

dat hij wilde komen

ik heb niets gezegd

Hij zei zelf dat hij

terug wilde komen

later

zei hij

hij En nu is hij terug

*Er wordt geklopt. Hij staat op, kijkt
haar bang aan. Zij kijkt hem aan
wanhopig*

Ik breng het niet op hem te zien

Ik ga

Hij kijkt naar de deur van het kamertje

Ik ga naar de slaapkamer
wijst op de deur van het kamertje
Ik kan het niet aan hem te zien
Hij kijkt haar smekend aan
Als er al iemand moet opendoen
moet jij dat maar doen

zij *twijfelend*
Weet je dat zeker
Weet je zeker dat we moeten opendoen en dat ik dat
moet doen
Hij knikt

hij Ik breng het niet op nu
Ik breng het niet op mensen te zien
Ik breng het niet op nu
dat er iemand komt
korte pauze
Maar we zullen toch moeten opendoen
Doe jij maar open

zij *vragend*
Moet ik opendoen
Er wordt opnieuw geklopt

hij Als er al iemand moet opendoen
moet jij

maar gaan opendoen

Ik breng het niet op om open te doen

Ik breng het niet op hem te zien

Ik wist het zeker dat er iemand zou komen

Er wordt opnieuw geklopt, luider nu

zij *vragend*

Moeten we opendoen

Hij haalt zijn schouders op. Er wordt nog

luider geklopt. Zij kijkt hem aan

Meen je het

dat we moeten opendoen

Moeten we opendoen

Er wordt opnieuw geklopt

hij Hij houdt toch niet op met kloppen

Dus moeten we wel opendoen

zij *vragend*

En ik moet voor hem opendoen

Er wordt opnieuw geklopt. Zij gaat de keuken in, laat de deur

achter zich open staan. Hij gaat het kamertje in, sluit de deur

achter zich, opent de deur weer, gaat terug de woonkamer in.

Hij gaat op de divan liggen, met zijn gezicht naar de muur,

*zijn handen gevouwen in zijn nek, zijn knieën opgetrokken
tegen de muur*

5

*Zij houdt de deur van de keuken naar het gangetje open voor
De man, die in de deur-
opening staat en de keuken in kijkt*

de man   Ik dacht ik kan net zo goed meteen

ik kan jullie het huis net zo goed meteen

laten zien

En ik heb ook iets meegenomen

*De man houdt een plastic tasje omhoog waarin zachtjes
een paar flesjes rinkelen*

iets om

Je weet dat ik nu geld heb

De man glimlacht, lacht even

Ik heb nog nooit eerder zoveel geld gehad

De man lacht

Ja nu heb ik geld

En daar heb jij voor gezorgd

*De man loopt de keuken in, kijkt haar aan. Zij sluit de
deur. De man loopt haar voorbij en gaat op de bank
zitten*

pauze

Je weet

ik ben goed bekend

met dit huis

hier ken ik de weg zelf

hier ken ik ieder hoekje en gaatje

pauze

*De man zet het plastic tasje op de tafel. Zij gaat voor het
keukenraam staan, steunt op haar rechtervoet zodat haar
ene heup in een flauwe bocht naar hem uitsteekt. Zij kijkt
uit het raam. Hij kijkt naar haar heup*

Weet je ik kwam vaak

in dit huis

ik

toen ik klein was

Ik kwam hier vrij vaak

pauze

Zou je misschien

een glas voor me kunnen pakken

Zij kijkt hem aan

zij Ik weet niet

waar de glazen staan

*De man wijst op het kastje met de schuifdeurtjes dat
achter de rij stoelen aan de muur hangt. Zij kijkt hem
aan*

Waar

de man In dat kastje

wijst

*Ze schuift één van de deurtjes opzij, ziet glazen en kopjes
en ander serviesgoed netjes opgestapeld in het kastje
staan*

Ja ik heb het huis meteen verkocht

met de hele inboedel

Ik wist niet wat ik

er anders

mee had moeten doen

Zij zou het niet

prettig gevonden hebben

mijn oude grootmoeder

Hij lacht

Maar zo is het nu eenmaal

het leven

je verzamelt spullen

dan ga je dood

en anderen hebben hun eigen spullen voor hen zijn die
spullen
zo goed als waardeloos
Zo is het nu eenmaal
zij *vragend*
Een glas
Hij knikt
de man En één voor jou
want jij
wilt toch zeker ook
iets drinken
ja toch zeker
Zij schudt haar hoofd
Dus jij wilt niets drinken
*Hij haalt een bierflesje uit het plastic tasje, zet het voor
zich op de keukentafel. Hij kijkt haar schelms aan*
Niets drinken
*Zij schudt haar hoofd. Hij schroeft de dop van het flesje,
zet het weer op tafel. Zij pakt een glas uit het kastje, zet
het voor hem op tafel. Zij gaat weer voor het raam staan,
kijkt weer naar buiten. Hij kijkt naar haar*
Niets voor jou

Zij kijkt naar hem, schudt haar hoofd.

*Hij schenkt bier in zijn glas, het schuim gaat over de
rand. Hij kijkt haar aan*

Ga toch zitten

Kun je niet gaan zitten

om wat met me te praten

*Hij neemt een slok, bierschuim rond zijn mond, hij blijft
haar aankijken*

Wil jij echt niets hebben

Wil je niet gaan zitten

Hij zet zijn glas neer

pauze

dan gevoelvol

Hier zat mijn grootmoeder

iedere ochtend

Veel dagen waren het niet

dat zij niet hier was

hier in dit huis

En bijna altijd was ze alleen

En nu is ze er niet meer

pauze

Ja ja

pauze

*Hij kijkt naar haar heup. Zij kijkt uit
het raam*

Ze was alleen

in dit huis

mijn grootmoeder

jaren en jaren lang

Het is lang geleden

dat mijn grootvader stierf

Ze moet behoorlijk eenzaam zijn geweest

Maar ze heeft zich nooit beklagd

nee

Eenzaam moet het geweest zijn

want er zijn bepaald niet

veel mensen hier

Hij lacht

pauze

Waar heb je je man gelaten

Zij kijkt hem aan

zij   Waar ik mijn man gelaten heb

de man   Ga nu zitten

pak een glas

Praat een beetje met me

*Ze gaat recht tegenover hem zitten, op een stoel. Hij zet
het flesje bier voor haar neer. Zij schudt haar hoofd. Hij
verzinkt in gedachten*

zacht

Mijn grootmoeder ja

sentimenteel

Ze was goed

Ze is altijd goed voor mij geweest

Hij neemt een slok

Mijn grootmoeder ja

pauze

Hij kijkt haar aan

Jullie hebben het huis goedkoop gekregen

Echt goedkoop

Alles wat ze bezat in dit leven

was dit huis

en wat er in het huis staat

En ik heb het huis geërfd

Jullie mogen me wel dankbaar zijn

Hij glimlacht

pauze

Of misschien hebben jullie

ook wel te veel betaald voor het huis

Het ligt behoorlijk afgelegen

En bovendien is het huis in een slechte toestand

Misschien hebben jullie dus wel veel

te veel betaald voor het huis

Hij lacht

Nee jullie hebben het huis goedkoop gekregen

veel te goedkoop

Jullie mogen me wel dankbaar zijn

Ik zeg het nog eens

jullie mogen me wel dankbaar zijn

Zij staat op

Wil je niet gaan zitten

en wat met me praten

even maar

Zij staat bij de keukentafel en kijkt op hem neer

Niet nu

Misschien een andere keer

Misschien kunnen we een keer ergens afspreken

Ik woon hier immers in de buurt

We kunnen best eens iets afspreken

Of

Hij lacht

We komen elkaar toch wel tegen

Er zijn niet zoveel anderen hier
waar je mee kunt afspreken
maar met mij zou je best eens af kunnen spreken

Dus als je gezelschap wilt

Hij neemt een slok

dus als je gezelschap wilt

dan kom je gewoon langs

je kunt elk uur van de dag

bij mij langs komen

En je kunt bellen

Er is telefoon hier in dit huis

en ik heb ook telefoon

Hier

Hij haalt een pen en een papiertje uit zijn jaszak

Hier

ik zal het nummer opschrijven

dat je kunt bellen

Je hoeft alleen maar te bellen

Als je wilt kun je gewoon bellen

doet er niet toe welk uur

*Hij legt het papiertje op tafel, buigt zich over de tafel,
schrijft omstandig het telefoonnummer op. Zij staat aan
de andere kant van de keukentafel en kijkt op hem neer.*

Hij kijkt naar haar op, pakt het briefje, geeft het haar. Zij neemt het aan. Zij haalt haar portemonnee uit haar jaszak, opent hem, stopt het briefje in de portemonnee.

Hij glimlacht naar haar, knikt naar haar

Ja je hoeft alleen maar te bellen

En nu heb je het nummer

En het is veilig opgeborgen daar

Hij glimlacht naar haar, dan slaat hij zijn blik neer, naar het tafelblad. Zij loopt terug naar het keukenraam, blijft daar staan, rechtop, leunt met haar handen op de vensterbank, kijkt naar buiten. Hij pakt het glas, drinkt het leeg, zet het glas op de tafel. Hij pakt het flesje bier, schroeft de dop er weer op, stopt het flesje terug in het plastic tasje. Hij staat op

Je hoeft alleen maar te bellen

Doet er niet toe welk uur

bel

En ik zal je zeggen

ik ben echt de kwaadste niet

Hij loopt het vertrek in, blijft naast haar staan. Zij staat nog steeds uit het raam te kijken. Zij kijkt recht voor zich uit, uit het raam

pauze

Nee ik wilde alleen
even langs lopen
Jullie hebben vast veel te doen
Ik kan later op de dag nog een keer terugkomen
of ik kan een andere dag komen
En je hoeft alleen maar te bellen
Je weet nu hoe je me kunt bereiken
En ik weet dat je gaat bellen
*Hij loopt naar de deur van de keuken naar het gangetje.
Zij draait zich om, kijkt hem na. Hij draait zich om, kijkt
haar aan*
Dan ga ik maar
en dan kom ik later
nog wel een keer terug
*Zij knikt naar hem. Hij doet de deur open, sluit de deur
achter zich. Zij blijft uit het raam staan kijken*

6

Zij komt de woonkamer in. Hij ligt op de divan, nog steeds met zijn gezicht naar de muur en met opgetrokken knieën. Zij gaat op de rand van de divan zitten. Hij blijft naar de muur liggen staren

lange pauze

zij *kalm*

Hij is weg nu

pauze

iets luider

Hoor je me niet

Hij is weg nu

pauze

zacht

Sliep je

Ze legt een hand op zijn schouder,

schudt hem door elkaar

Hij is weg

Hij is weg nu

Hij kijkt haar aan met sombere blik
bang
Wat is er met je
Hij kijkt opnieuw naar de muur
Wat is er met je
Hij is weg nu
Jij en ik zijn alleen
nu
Ze schudt hem bij zijn schouder
Zeg dan iets
Wat is er
Ze buigt zich over hem heen, slaat een arm om hem heen
Wat is er met je
liefste
wat is er met je
hij *praat tegen de muur*
Ben je tevreden
nu
Ben je tevreden
zij *wanhopig*
Wat bedoel je
Ik word zo bang
hij Je hebt toch gekregen wat je wilde

nu

pauze

Ze haalt haar arm van hem af, staat op, loopt het vertrek

in. Hij kijkt haar aan

ironisch

Je bent handig

Je bent echt handig

Vanzelfsprekend is het hier veel te afgelegen

en eenzaam

Dat begrijp ik ook wel

Ik begrijp het heel goed

zij Doe niet zo

Ik word zo bang

hij Ik begrijp het

Ik begrijp het heel goed

zij Wat is er

hij Moest dat

zij *beetje kwaad*

Wat

hij Hoe laat ga je hem bellen

zij Ik ga niet bellen

hij Waarom nam je dan

zijn telefoonnummer aan

zij Ik moest wel
Wat had ik anders kunnen doen
Hij gaf het me toch

hij Ja
En jij nam het maar al te graag aan
Dat begrijp ik heel goed

zij Hoe bedoel je

hij Waarom stopte je het briefje met
het nummer in je portemonnee

zij Dat deed ik niet

hij O niet

zij Hoe kun jij weten
dat ik dat deed

hij Dat soort dingen weet ik gewoon
Ik hoor het aan je stem
Dat soort dingen weet ik
Ze gaat de keuken in, laat de deur achter zich open staan
pauze
Hij gaat op de rand van de divan zitten, kijkt naar de
vloer
volmaakt kalm
Ik wist dat
er iemand moest komen

*Hij staat op, loopt naar het raam van de woonkamer,
kijkt uit over de zee*

En daar beneden is de zee

met zijn golven

de zee

is wit en zwart

met zijn golven

met zijn zachte en donkere

diepten

Hij lacht bij zichzelf

En het enige dat we wilden was

met rust gelaten te worden

lacht luid

pauze

Hij loopt het vertrek door, naar de keukendeur

7

Hij komt naar buiten door de voordeur, loopt naar de rechterhoek van het huis, kijkt of zij daar is, loopt dan naar de linkerhoek, kijkt of zij daar is. Dan begint hij over het erf te ijsberen

hij Nee ze belt niet

Ze komt vast zo terug

En dan zijn we alleen

Zullen we altijd

alleen samen zijn

alleen

zijn

met elkaar

Hij loopt naar de bank, gaat zitten.

Hij zet zijn ellebogen op zijn kniën,

laat zijn hoofd op zijn handen rusten.

Hij kijkt recht voor zich uit

Samen alleen

alleen met elkaar

lacht rauw

lange pauze

Zij komt om de linkerhoek van het huis, bekijkt hem liefdevol.

Hij kijkt haar aan, kijkt dan naar de grond. Zij gaat naast

hem op de bank zitten, streelt hem over zijn wang

lange pauze

doek

Er gaat iemand komen ging bij het Noord Nederlands Toneel
in première op 26 oktober 2019 in theater De
Machinefabriek in Groningen

zij   Wendell Jaspers

hij   Joost Bolt

de man   Bram van der Heijden

Regie   Liliane Brakema

www.nnt.nl

De Noorse schrijver Jon Fosse (Haugesund, 1959) publiceerde zijn eerste roman in 1983. Aanvankelijk schreef hij romans, poëziebundels, essays en kinderboeken. Hij was geen frequent theaterbezoeker en schreef zijn eerste toneelstukken in opdracht, onzeker of het zijn roeping wel was. Inmiddels heeft hij, sinds zijn debuut als toneelschrijver in 1994 (*Og aldri skal vi skiljast*), meer dan dertig toneelstukken gepubliceerd, is hij vertaald in meer dan veertig talen en wordt gespeeld over de hele wereld. Ook in Nederland werd hij verschillende keren opgevoerd in vertalingen van o.a. Karst Woudstra, Tom Kleijn, Alexander Schreuder en Maaïke van Rijn. Fosse ontving verschillende internationale literatuur- en theaterprijzen waaronder de Nestorprijs (Wenen 2000), de Scandinavisk Nationalteaterpris (2002), de Scandinavische Prijs van de Zweedse Academie (2007) en de International Ibsen Award (2010). Hij schrijft hoofdzakelijk in het Nynorsk.

Toneelwerk

- Deze ogen** (*Desse auga*) – 2008
- Ik ben de wind** (*Eg er vinden*) – 2007
- (Skuggar)* – 2006
- (Rambuku)* – 2006
- (Varmt)* – 2006
- Slaap (Svevn)* – 2005
- (Dei døde hundane)* – 2005
- (Sa ka la)* – 2005
- Lila/paars (Lilla)* – 2003
- (Jenta i sofaen)* – 2003
- (Dødsvariasjonar)* – 2001
- (Vakkert)* – 2001
- Winter (Vinter)* – 2000
- Bezoek (Besøk)* – 2000
- (Ettermiddag)* – 2000
- Droom in de herfst** (*Draum om hausten*) – 1999
- De gitaarman (Gitarmannen)* – 1999
- Een zomernacht (Ein sommars dag)* – 1999
- De nacht zingt haar liederen** (*Natta syng sine songar*) – 1997
- De zoon (Sonen)* – 1997

Moeder en kind (Mor og barn) – 1997

Het kind (Barnet) – 1996

Er gaat iemand komen* (Nokon kjem til å komme) – 1996

De naam* (Namnet) – 1995

Scheiden zullen we toch nooit – (Og aldri skal vi skiljast) – 1994

*Deze teksten zijn uitgegeven in de reeks van De Nieuwe
Toneelbibliotheek

Karst Woudstra (Leiden, 1947) is regisseur, toneelschrijver en vertaler. Hij was van 1980 tot 1985 artistiek leider van het Publiekstheater. Als regisseur werkte Woudstra in Nederland (RO Theater, Het Nationale Toneel, NNT), Vlaanderen (KVS, De Korre), Zweden (Dramaten) en Duitsland. In Duitsland wordt zijn werk regelmatig gespeeld, en zijn stuk *De Worgengel* beleefde de wereldpremière bij de Schaubühne in de regie van Thomas Ostermeier. Hij vertaalde toneelstukken uit het Noors en Zweeds van o.a. August Strindberg, Henrik Ibsen en Lars Norén. Norén introduceerde hij hiermee in Nederland.

Toneelwerk o.a.

Kortsluiting – 2003

De kerstdagen – 2002

Eau de Vie – 1999

Het Beloofde Land – 1999

La Dama de Baza – 1998

Zwarte vijvers – 1998

Het asbad – 1997

Anterotikon – 1997
Stilleven – 1996
De Worgengel – 1996
Een Friese adelborst – 1995
De dood van Heracles – 1995
Spiegelsplinters – 1995
Na de middag – 1994
Aan zee – 1994
Rebecca Schwajger – 1993
De stille grijzen van een winterse dag in Oostende – 1993
Duifje Klok – 1993
Total Loss – 1992
Een zwarte Pool – 1992
Een donker uitzicht – 1991
Chevreau – 1990
De linkerhand van Meyerhold – 1990
Een hond begraven – 1989
Hubert Lambert – 1986
Blauwe Appel – libretto – 1984
Kuokkala – 1983
Hofscènes – 1981